

Susanna Kaukinen haluaa omien arvojen mukaan valita, mihin tarkoitukseen rahojaan antaa.

”Ei lahjoittamalla tule hyväksi ihmiseksi”

► Susanna Kaukisen mielestä lahjoituksella voi ostaa hyvää fiilistä

Mirva Tuusa
HELSINGIN SANOMAT

► ”Suhtautumiseni hyväntekeväisyyteen riippuu aika paljon hyväntekeväisyydestä. Haluan omien arvojeni mukaan

valita, mihin rahani suuntaan”, sanoo 33-vuotias ateisti Susanna Kaukinen.

”Kirkossa ihmiset mielestäni ostavat katoliseen malliin ikään kuin hyvää omatuntoa. Ihmiset pitäisi saada tajua-

maan, kuinka vähän kirkollisverosta oikeasti menee hyväntekeväisyyteen. Että sillä ei voi oikeuttaa yhtään mitään.”

”Minulta on yleensä mennyt säännöllisesti kymppi kuussa Unicefille. Lisäksi tuen WWF:ää ja olen antanut rahaa eri kohteisiin, kuten esimerkiksi Eroa kirkosta -projektiin ja sananvapausasioihin liittyen

Electronic Frontier Finlandille. Olin myös vähän aikaa sitten mukana luovuttamassa kaikille kansanedustajille ilmastomuutoksesta kertovaa dvd:tä.”

”Kai sitä sitten on tullut jonkin verran annettua. Mutta en mitenkään miellä, että olisin antanut jotenkin paljon. Yleensä annan, kun koen, että asia

on riittävän tärkeä eikä sillä välttämättä muualta tule varoja.”

”Haluan, että raha menee sellaiseen paikkaan, jossa sillä on mahdollisimman paljon merkitystä. Mutta teen kyllä yleensäkin pohdittuja valintoja. Olen esimerkiksi ostanut tuulisähköä vaikka kuinka pitkään.”

”En mitenkään ajattele, että olen jotenkin hyvä ihminen. Minä olen vain minä ja minusta tuntuu hyvältä tehdä näin.”

”Ei lahjoittamalla minun mielestäni tule hyväksi ihmiseksi. Sillä voi ehkä ostaa vähän hyvää fiilistä tai jotain. Ja minun lahjoitukseni ovat kuitenkin aika napertelua.”

”Kaikki haluavat hyvää – hyväntekeväisyys on ihan ihmisluonteessa”

► Jussi Lehtola lahjoittaa kuukausittain Unicefille

Mirva Tuusa
HELSINGIN SANOMAT

► ”Kirkkohan ei ole ainoa, joka tekee hyväntekeväisyyttä”, muistuttaa 23-vuotias ateisti Jussi Lehtola.

”Minäkin kuuluiin aikaisemmin kirkkoon mutta eroin 18-vuotiaana, kun aloin ajatella asioita uudelta kantilta.”

”Mielestäni on aika hassua, että yleensä vaaditaan tasa-ar-

voa, mutta kirkolle, joka on osa koneistoa ja jolla on erityisasema valtiossa, on annettu erityisoikeus tyyliin ’tämä laki ei koske teitä’ tai ’te voitte syrjiä muita miten haluatte’. Esimerkiksi käy vaikka naispappeuskysymys.”

”Maksan joka kuukausi kymmenen euroa Unicefin maailman lapsiapua. Rautatieaseman edessä oli kerääjiä ja ajattelin,

että ihan mielelläni annan rahaa järjestölle. Ei kuitenkaan vaadi hirveitä panostuksia, että asioita oikeasti saa parannettua. Nyt, kun olen opintojen ohella ollut osa-alkatoissa, tulee lahjoitussummasta yli prosentti tuloistani, eli kirkollisveron osuus. Kun kesällä menen kokopäiväisesti töihin, haluaisin tukea myös ihmisoikeus- taistelua ja liittyä Amnestyyn.”

”Kyllä tuntuma on se, että hyväntekeväisyys on ihan ihmisluonteessa. Kaikki haluavat hyvää lähimmäisilleen, tai ainakin suurin osa ihmisistä. Se,

että joku on ateisti, ei tarkoita hänen ajattelevan, että mädäntyköt siellä. Enemmänkin itse ajattelen, että olemme kaikki ihmisiä. Kaikilla on sama oikeus elää ja kaikille pitäisi taata samat lähtökohdat: oikeus olla onnellinen ja oikeus menestyä.”

”Juuri vähän aikaa sitten oli uutisissa, että valtio antoi vero- varoista ison summan kirkon ulkomaanavulle. On kuitenkin olemassa esimerkiksi Unicef, jolla on jo valmis auttamisverkosto. Miksi siis käyttää lähetystyötä avun antamiseen?”

Jussi Lehtola alkoi kolmisen vuotta sitten lahjoittaa rahaa Unicefille kun kerääjä tarttui häntä hihasta Helsingin rautatieaseman edessä.